

CIUTADANIA

Setmanari de U. F. N. R.

Any I

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
Centre Nacionalista Republicà;
Rambla de la Llibertat, número 33, primer pis.
Tots els treballs firmats són de la
responsabilitat dels seus autors. No 's retornen
els originals

Girona, 9 de Juliol de 1911

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Girona. . . . . 1'50 Ptes. Trimestre
Fora . . . . . 2 " " "
Extranger . . . . . 12 " " Any

Núm. 2

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

La U. F. N. R. á Girona

Entusiasme

El dijous a la nit varen reunir-se en el local del «Centre Federal» la comisió nomenada per aqueixa entitat, pera ultimar els detalls de la formació de la U. F. N. R. de Girona y la altre comisió que pera el mateix fi representava el Centre Nacionalista Republicà de la Rambla. Hi havia també, encara que sense caràcter oficial, algun individu perteyent a la Unió Republicana del carrer del Carme. Els reunits, al mitj d'un gran entusiasme, impacients per veure d'un cop realitzada la fusió dels grupus republicans dintre un mateix partit seriós y digne, que'ns durá la apoi de valiosos elements afins y actuará am fermament en aqueixa política local tan desvallestada y tan sense orientacions—sobre tot en lo que es refereix a llibertat y democràcia,—acordaren obrir tot seguit el cens de U. F. N. R. repartint fulles a domicili establint en amdos centres, una oficina d'inscripció pera els que desitjin figurar en el partit. També s'acordá que un cop tancat el cens y una volta organisades les forses, se nomenaria per sufragi universal, la junta definitiva composta de tres individus de cada fracció. la qual desde allevors, haurá de governar el partit y constituir-se en assemblea pera resoldre totes les qüestions que's presentin y dirigir la lluita y la propaganda dintre la localitat.

Al mateix temps va parlar-se de celebrar la constitució de la Unió Federal Nacionalista Republicana de Girona, amb un grandió mitin pera la organisció del qual ja s'han tingut algunes entrevistes y s'han donat els primers passos. Es casi segur que en ell hi pendrán part el senyor Vallés y Ribot, en Pere Corominas en Jaquím Lluhi en Layret, el senyor Ameller de Banyoles, en Xavier Gambus y l'Enric Vila. L'importancia, talent y orientacions polítiques d'aqueixos oradors diuen prou clar la trascendencia d'aqueix acte y ens estalvien a nosaltres de ferne cap comentari.

L'esperansa, am tals preparatius y vist les corrents de cordialitat y l'entusiasme que anima als diferents grupus que han d'integrar la Unió Federal Nacionalista Republicana de

Girona, torna a nosaltres, era precís que'l republicanisme Gironí exís d'una vegada de la calma y vaguetat que'l feia inepte pera tota actuació vigorosa. El temps de nostre renai-xament ha arribat. Podém dirho ben alt; estém persuadits de que fins els que s'oposaven a la formació de la U. F. N. R. aquí a la capital, tindrán de regoneixre que mai l'ideal republicà s'havía aixecat am tal empena, ni tingut els poderosos medis de propaganda que tindrà mercés a la ajuda dels nostres amics de Barcelona y dels pobles del voltán que simpatisen am nostres novelles aspiracions.

També, a no tardar, els que deien que nostre partit era un partit d'odi y de suspicacies modificaran segurament el seu judici.

La nostra consolidació devindrà l'única garantia pera fer respectar lo que tots els republicans volém que 's respecti y pera fer triomfar lo que tots junts volém que triomfi.

■ ■ ■

Cens de U. F. N. R.

Se prega a tots els ciutadans que simpatisen am les idees d'aqueix partit y vulguin inscriures en el cens del mateix, pera aportar llur concurs a l'actuació republicana, tinguin a bé personarse en el «Centre Federal», carrer de Mercaders café Girona, de 9 a 10 del vespre en els dies feiners y de 2 a 4 de la tarde els festius, o bé en el Centre Nacionalista Republicà, Rambla de la Llibertat 33 de 9 a 12 de la nit tots els dias, on s'han establert oficines y on se proporcionen fulles de inscripció.

El plás pera suscriures comensa avuy y fineix el 25 del corrent inclusiu.

Girona 7 de Juliol.

La comisió

Notes polítiques

La República lusitana.

La consolidació de la República de Portugal, regoneguda oficialment pels Estats Units d'América, ab corts propies, emanades de la voluntat popular, que llegisen sobre les seves necessitats i aspiracions, sembla que ha fet reviuere un cert malestar entre els partidaris dels Braganzas, y han aparentat un contingent de forssa, material y moral, molt distant d'esser vreit.

Aquesta ficció monárquica, ha sigut ben mantinguda, propalada y enriquida per molta part de la premsa espanyola, que no ha pas sapigut ocultar el seu odi a la novella y lliberal forma de govern gloriósament implantada a Portugal, potser pel temor de que Espanya obri els ulls a la realitat, compari els procediments d'un govern monárquic, supeditant la seva acció a una voluntat superior, devegades influenciada per elements ocults y que dona fruits com la llei de Jurisdiccions, ab lo llicis que estableix pera el seu país la novella República portuguesa, totes elles orientades vers un sentit de tolerancia i llibertat que inutilment podien esperar-se durant la corcada monarquia dels Braganza.

A més d'aquest *parti pris* de la premsa monárquica espanyola, també's veu la poca simpatia que'l cambi de forma de govern ha despertat en les altes esferes del nostre Estat, per quan Espanya no ha pas regonegut oficialment la novella República, y no ha pas sigut tant inexorable amb els exilats monárquics portuguesos, acullits a Espanya desde'ahont jugaven a petites conspiracions, com sol esserho ab els escriptors que comenten l'exèrcit o filòsofen sobre'l concepte de Patria...

Aquestes reticencies son petites debilitats humanes... Sortosament per Portugal, la seva República deurá esser regoneguda per totes les potencies a no trigar, y el seu pas haurá sigut definitiu envers el progrés de la humanitat... Per lo que respecta al regoneixement per part d'Espanya, tal volta trigui, però també vindrá a la fi: més devía sentir regoneixre la República cubana, y també ho va fer... No ha de esser menys la nostre veina republica portuguesa, quina exemplaritat y joventut ens obra el cor a noves esperances.

■ ■ ■

Cròniques barcelonines

Novament els detractors, els qui voldrien veurer a Catalunya en un grau de rebaixament moral que l'impossibilités de desenrotllar els llurs plans han proferit en contra d'ella un nou ultratge.

Aquesta vegada ha tingut lloc a Güantánamo (Cuba), però la cosa no'ls ha sortit com s'esperaven.

En els balcons hont hi ha instalat el «Blok Nacionalista», «Catalonia» novella entitat aont s'hi acoblen en fraternal llas de germanor els catalans d'aquelles terres,

onejava als quatre vents la senyera catalana, rumbejant magestuosament ses franges d'or y grana.

Peró veusaquí que al representant espanyol no li semblá bé que la bandera catalana onejés victoriosa en aquell ambient de llibertat que's respira a Cuba independenta, y erigitse en Don Quixot, maná que's retirés aquella, ja que segons ell l'exhibició d'aitals banderes suposava un atac a l'*integridad de la patria* a qui ell representava. Naturalment, les autoritats de Güantánamo amparant el dret indiscutible dels catalans se posá al costat d'aquets com pertoca a aquell qui reconeix la justicia agena. No cal dir com aquet bon senyor Mamerto Infanzón que aixís s'anomena, quedá com vulgament se diu, amb la ma entre cames.

Aquest fet te molta més importancia del que un de moment se creu.

Per dues voltes fou arriada, temps en-rera per orde del representant d'Espanya, la bandera catalana a Santiago de Xile, sens que les autoritats d'aquesta ciutat se posesin a la seva defensa com pertoca a pobles lliures; sinó que creyent de bona fe am les paraules del susdit representant, li doná l'apoy necessari pera que fos cumplida l'orde per ell donada. Are a Güantánamo, ciutat de la República Cubana, anava a passar un cas semblant al de Santiago; però com que a més de la llur independencia, tenen un alt grau de civilitat y de justicia han reconegut la realitat dels fets, y obrant per sa conciencia d'homes lliures, han amparat als fills de Catalunya qui veuen en son exil ultratjada novament la llur bandera, simbol de la petita Patria hont han nascut.

Aproposit: Fa uns tres mesos y mitg, en el nombre 34 de *Catalanitat* que am motiu d'haber sigut arriada per segona volta dels balcons del Centre Catalá de Santiago de Xile, vareig publicar un article intitulat «Separatisme» en el qual, després de protestar com a catalá ofés, de l'agravi inferit a Catalunya, deixava sentat que era d'imprecindible necessitat demanar explicacions al govern del demócrata (sic) Canalejas, sobre lo succet, y a tal objecte demanava als diputats y senadors per Catalunya que fessen sentir llur veu a les Corts d'Espanya. Malgrat les demandes de diferents periódics, els representants de Catalunya no's feren ressó de la voluntat d'una part de poble y contribuiren amb el seu cobart silenci a que la bilis consignada per alguns contra nosaltres s'escampés al element dels catalans a Güantánamo.

De aquellos polvos...

Avuy profundament satisfet de la conducta dels cubans, amb tot l'entusiasme llenso aquets dos crits eixits del cor; ¡Visca la llibertat de Cuba! ¡Visca Catalunya!

**

Sembla que l'aventura africana va per mal camí. Are fa dos anys que lo de Melilla va encendre les sangs del poble qui veyá arreballar els fills pera durlos al camp de batalla y s'aixecá irat contra la guerra.

De primer moment feu una protesta